CITINDU-L PE DAN DEŞLIU...

Neastimpărat, omniprezent, cu figura sa de mandarin enigmatic, poetul Dan Deşliu ne este drag pentru neobosita sa pasiune tinerească şi sportivă.

Publică în reviste literare, examinează la „Steaua fără nume" sau în ţară la o emisiune „Cine ştie, cîştigă", scrie scenarii de filme, porneşte cu cicliştii în curse de mai multe etape, colaborează la „SPORTUL".

Adeseori, face impresia, ca un personaj de film poliţist că, în acelaşi timp, este prezent în mai multe locuri. O dată a venit din nordul ţării, din Turul României, cu avionul, pentru „Steaua fără nume" şi apoi a doua zi, dimineaţa, a fost la orice ciclist concurent, la locul startului.

Aşa ne-am învăţat eu Dan Deşliu şi nu ne-am mirat nici cînd a apărut aproape simultan în vitrinele librăriilor cu volumul de poezii „Drumul spre Dikson" şi însemnările sportive „Luminile arenei".

Cineva mă întreba, dacă în acest volum Dan Deşliu nu ne dăruie cumva poezii sportive? Nu. Este un volum de proză. Mai bine zis, aşa cum însuşi autorul se prezintă în „pro domo", veţi regăsi aici, la un deceniu de gazetărie: „siluetele cîtorva proeminente sportive, de la noi şi de peste hotare, ambianţa unor episoade intrate în istoria sportului naţional şi internaţional".

Desigur, sînteţi curioşi să ştiţi despre ce anume, ce sporturi şi teme l-au preocupat pe poetul şi aproape nelipsitul spectator Dan Deşliu.

Cu fiecare pagină, descoperi o lume nouă şi... pasiuni vechi. Pentru frumuseţea, dinamismul şi neprevăzutul lor, poetul este îndrăgostit de întreaga lume a sportului, dar nu poţi, nu este firesc să nu ai preferinţe.

Care sînt ele? Pentru Dan Deşliu apare evident că sporturile cele mai dragi sînt atletismul, boxul, ciclismul şi, bineînţeles, fotbalul.

Fireşte, sînt pagini minunate, de antologie, şi despre rugby, paraşutism, canotaj, dar laitmotivele amintite revin permanent în carte şi nu credem că ne înşelăm susţinînd că acestea sînt pasiunile sportive ale poetului.

Prima parte a cărţii „Eterna poveste" este ca în Montherlant, un omagiu în „faţa porţii de aur" a fotbalului a toate stăpînitor. Dan Deşliu se bucură şi se întristează, discută şi anticipează, promite şi nu se poate ţine de cuvînt. Fotbalul este o pasiune care te devoră lent, în duminici şi ani.

Şi poetul e bolnav de fotbal din anii pantalonilor scurţi, de pe vremea zeităţilor David, Albu, Baratky, Dobay. Astăzi, sînt alţi zei, dar „religia" a rămas aceeaşi, dacă nu cumva este şi mai puternică.

Lumea fotbalului — care l-a pasionat, cum se ştie şi pe Jean Giraudoux, deşi el alergase în tinereţe 50 de secunde pe 400 m şi fusese campion şcolar — îl cheamă stăruitor pe Dan Deşliu. El povesteşte meciuri şi întîmplări, evocă jucători, dezbate problema ofsaidului şi a antrenorului străin, visează partide fantastice şi are un partener unic de meciuri, pe teribilul şi incorigibilul Nae.

Al doilea capitol al volumului a sugerat autorului chiar titlul cărţii, deci „Luminile arenei". Sînt aici pagini minunate despre Iolanda Balaş şi semnificaţiile recordului, despre cultură şi cultură fizică, despre bucuria de a face mişcare sub cerul liber. Am reţinut între alte multe adevăruri şi unul care se pare că ne scapă adeseori: „orice performanţă lipsită de o eventuală aplicabilitate în viaţa societăţii este la urma urmelor o simplă ciudăţenie".

Urmează capitolul „Gesturi, atitudini, reflecţii". Din titlu, reies intenţiile de sensuri adînci ale cronicarului nu numai sportiv: despre demnitate — arta de a pierde — nervi de sezon, sportivitate („a ţine cu..."), din nou simpaticul şi prea înţeleptul Nae care „vede tot, ştie tot şi poate orice", ouă lui Columb sau tema de experienţă, „piedoarie pentru comoditate". Dan Deşliu este acum satiric, dur, necruţător tocmai fiindcă iubeşte sportul românesc şi îl vrea înălţat pe culmi.

„Roza vînturilor" este ultima parte a cărţii. Ea începe cu o minunată pagină, poem în proză, dedicată flăcării olimpice, flacără de foc, flacără nemuritoare, cu spovedania atletului englez Simpson care recunoaşte după doi ani de la concurs, că s-a dopat, cu semnul de întrebare al limitelor posibilităţilor omeneşti.

Cele mai frumoase pagini ale cărţii par însă să fie cele dinspre sfîrşit, unde Dan Deşliu se lasă furat, pe drept spunem noi, de frumuseţea, măreţia şi tragismul ciclismului („grandoarea şi mizeriile Turului Franţei", cei trei zei ai ciclismului, Bartali, Bobet, Coppi), precum şi de frumuseţea şi pitorescul peninsulei Iberice („de la golful Gasconiei la Barcelona"), atît de iubită, cum se ştie, pentru oameni, natură şi coridă, de însuşi Ernest Hemingway.

Dan Deşliu nu rămîne însă un admirator al arenei însîngerate, al acestui joc brutal şi neînţeles cu moartea. El iubeşte prea mult stadionul cu zgura roşie sau gazonul geometriei fotbalistice, confruntarea omului cu spaţiul şi cu ceilalţi semeni. Şi le rămîne statornic, credincios. Sensibilitatea poetului biruie curiozitatea reporterului şi tinereţea lui generoasă preferă eternul spirit al sportului...

Virgil LUDU

CITATE DIN „LUMINILE ARENEI"

● **Cultura fizică reprezintă, în fond, o parte a culturii generale, una dintre direcţiile de dezvoltare a acelor însuşiri care sînt proprii omului. Năzuim către formarea unei personalităţi armonioase, prin îmbinarea calităţilor fizice şi spirituale...**

● **Un record nu înseamnă pur şi simplu „un record". Inseamnă că omul poate mereu mai mult, că e mereu capabil de nou, de extraordinar.**

● **Am fugărit şi eu odinioară, laolaltă cu cîţiva confraţi de copilărie, o minge — de cîrpă, îndeobşte — pe maidanul din marginea cartierului. Et in Arcadia ego!**

● **Pentru că nu te-au blazat laurii şi trofeele, pentru că ai rămas acelaşi puşti entuziast, cu părul ciufulit şi cu ochii strălucitori, pentru că nu ştii să pozezi fotografilor, nici să-ţi priveşti de sus colegele şi adversarele — deşi evident, ai avea de unde — îţi mulţumesc, Ioli dragă.**

● **A ţine cu x sau y nu înseamnă a rîvni o victorie în orice condiţii; oricît de paradoxal ar părea, nimic nu este mai perisabil, în sport, decît rezultatul în sine.**

● **Nimic mai onorabil decît să ştii să primeşti înfrîngerea de moment cu aceeaşi demnitate în gesturi, cu care ieri-alaltăieri, îţi potriveai pe frunte cununa de lauri.**

● **Depăşind, într-adevăr, orice limită, goana dementă după isprăvi supraomeneşti ar putea transforma treptat stadionul, ringul, şoseaua însorită în anticamere ale viitoarelor aziluri pentru exfenomenele sportive.**

● **Este o flacără de departe: ea vine din urmă cu trei milenii, vorbind despre perpetua aspiraţie a umanităţii către pace şi bună înţelegere.**

ARTA MIŞCĂRII PE POZIŢII ANTAGONISTE?

De la bun început trebuie să se lămurească un lucru: gimnastica modernă nu înseamnă desfiinţarea gimnasticii sportive. Fiecare cu specificul ei, cu frumuseţea ei, cu adepţele şi pasionaţele ei. Împreună, prin concurenţă, să zicem, rivalitatea şi lupta sportivă (nu cea de culise) să aibă drept scop ridicarea nivelului tehnic, singur în măsură să confere titlul de primadonă uneia din aceste două ramuri sportive.

Recentul curs de specializare cu cadrele didactice din învăţămîntul superior, curs organizat de Ministerul Învăţămîntului, cu concursul C.N.E.F.S., şi cu aportul direct al catedrei de gimnastică a I.E.F.S., vine să întărească ideea avută de mai mult timp dar nu întotdeauna mărturisită, că gimnastica modernă trebuie să ocupe, pe lîngă alte ramuri sportive, un loc precis în programa de educaţie fizică la toate gradele de învăţămînt.

În cuvîntul de deschidere a cursului, tov. conf. univ. Gh. Ghisoiu, secretar al C.N.E.F.S., a ţinut să precizeze, printre altele, că gimnastica modernă nu va reprezenta un adversar pentru celelalte sporturi, în migăloasa muncă de depistare a tinerelor dotate cu calităţi motrice care să le recomande performanţelor superioare, deoarece avem de unde alege pentru toate sporturile. Practica a dovedit, exemplele fiind numeroase chiar în gimnastică, că pe lîngă calităţile motrice native, ca puncte de reper în selecţia iniţială, aptitudinile sînt cele care îşi spun ultimul cuvînt şi nu de puţine ori, mai ales în munca de instruire cu copiii, s-a ajuns ca după un anumit timp antrenorii să descopere în elevele lor aptitudini reale pentru alt sport decît pentru cel pentru care le-a pregătit. Omul potrivit la locul potrivit se dovedeşte o teorie care trebuie înţeleasă ca atare mai ales de acei care prin funcţia şi competenţa lor sînt principalii şi primii diriguitori ai valorilor umane.

În sport, ca în oricare domeniu de activitate, mediocritatea reprezintă apanajul celor comozi, celor care nu vor sau nu pot găsi căile spre perfecţionare, spre treapta superioară de afirmare. Aşa că nu trebuie să ne facem griji din cauza avîntului pe care-l va lua gimnastica modernă. Gimnastele sportive nu vor lua locul „gimnastelor moderne", şi nici invers nu se va întîmpla dacă nu vor dovedi că într-adevăr au calităţile şi aptitudinile necesare atingerii unui nivel tehnic superior în sportul ales.

Cum oricare început de drum trebuie sprijinit şi ajutat, iată că gimnastica modernă se anunţă încă de pe acum beneficiara unor atenţii morale şi materiale care-i vor da ocazia să demonstreze că gradul de rubedenie cu gimnastica sportivă nu se va limita la poziţia unei rude sărace în... trofee şi locuri fruntaşe cucerite în competiţiile de anvergură.

Şi pentru că veni vorba de competiţii, trebuie să recunoaştem că pînă în prezent calendarul competiţional n-a oferit suficiente ocazii gimnastelor noastre de a se întrece în concursuri interne şi internaţionale. Transmisiile de la Varna au reuşit să trezească gustul amatorilor pentru spectacole sportive de maniera spectacolelor oferite de gimnastica modernă cu ocazia campionatului mondial. Perfectarea unei întîlniri între echipa noastră reprezentativă (despre care se vorbeşte deosebit de frumos) şi teribilele campioane de peste Dunăre ar satisface, pe deoparte, cele mai pretenţioase gusturi, iar pe de altă parte ar reprezenta exemplificarea vie a frumuseţii şi perfecţiunii mişcării, capabilă să scoată din inerţie toată suflarea feminină asportivă.

Acum cînd totul se prezintă în roz pentru „modernele" noastre poate n-ar fi rău să le reamintim că pasiunea nu poate fi confundată cu patima. Eu nu zic, dar spun că se zvoneşte, se şopteşte cum că... şi pe dincolo... Adică ceva în legătură cu lucrătura din culise şi arbitrajul din sală.

Aşteptăm ca primele concursuri să ne ofere ocazia vizionării unui spectacol de înaltă ţinută artistică şi sportivă care să infirme astfel cele ce se spun despre obiectivitatea arbitrajului, răsplata gimnastelor etc.

Poate n-ar strica organizarea unui curs de arbitraj rezervat arbitrelor specializate în această disciplină, curs care să se încheie cu un examen obligatoriu, în urma căruia numai absolventele să aibă dreptul de a judeca soarta concursurilor de gimnastică modernă.

Elena LEUŞTEANU

„Cupa Şcolii sportive nr. 2", la ciclocros, ultima repetiţie înaintea finalelor naţionale

Duminică, traseul din incinta complexului Metalul (şos. Pantelimon) a găzduit o nouă competiţie de ciclocros: „Cupa Şc. sp. nr. 2". La starturile întrecerilor au fost prezenţi un număr de 62 de concurenţi, printre care şi ciclocrosişti din oraşele: Braşov, Ploieşti, Cluj. Concursul a constituit un ultim prilej de verificare înaintea finalelor campionatului naţional, care se vor desfăşura duminică în Capitală.

La „avansaţi" (8 ture — 18 km) s-au aliniat la start 14 concurenţi. După ce în primul tur concurenţii s-au studiat reciproc, în turul următor, D. Stanca (Dinamo) s-a instalat în fruntea plutonului. Pe parcurs el şi-a mărit avansul, învingînd detaşat, cu aproape o jumătate de minut înaintea lui G. Negoescu (Steaua). De remarcat că ceilalţi favoriţi ai categoriei (M. Ioniţă, V. Selejan, I. Cosma) au ocupat locuri de mijloc.

La juniori mari, I. Ajoghin a cîştigat uşor, anunţîndu-se printre favoriţii finalelor de duminică.

O luptă strînsă pentru stabilirea învingătorului, s-a dat la juniori mici. Cu 40 m înainte de finiş, Ferfelea şi Murineanu erau la egalitate. În final, Ferfelea reuşeşte să-şi întreacă rivalul cu două roţi, cucerind astfel primul loc.

Dar iată rezultatele tehnice: *seniori* (8 ture — 18 km) —1. D. Stanca (Dinamo) 36:55; 2. G. Negoescu (Steaua) 37:20; 3. V. Selejan (Dinamo) 38:20; 4. M. Ioniţă (Dinamo) 39:30; 5. Şt. Leibner (Dinamo) 39:38; 6. C. Popescu (Voinţa) 41:40; 7. I. Constantin (Dinamo) 41:40; 8. I. Cosma (Dinamo) 42:40; 9. C. Ciobanu (Voinţa Ploieşti) 42:40; *juniori mari* (6 ture — 14 km) — 1. I. Ajoghin (Şc. sp. nr. 2) 30:25; 2. S. Brezeanu (Şc. sp. nr. 2) 30:40; 3. N. Gavrilă (Steaua) 32:05; *juniori mici* (4 ture — 9 km) — 1. M. Ferfelea (Steaua) 15:00; 2. V. Murineanu (Şc. sp. nr. 3) 15:00; 3. M. Budea (Dezrobirea Braşov) 15:40; *semicurse* (2 ture — 5 km) — Mihai Pascu (Şc. sp. nr. 2) 11:00; *oraş* (un tur — 2,3 km) — Gh. Tudor (Steaua) 6:00.

Gheorghe DINU

CAMPIONATUL NAŢIONAL DE ŞAH

MAEŞTRII DOMINĂ

Florin Gheorghiu şi Victor Ciocâltea n-au întrerupt nici o partidă pînă acum în acest campionat. Dimpotrivă, gîndesc repede (şi bine) aplicînd tactica binecunoscută a jucătorilor tari: remize cu negrul, victorii cu albul ceea ce pare a fi suficient pentru un loc foarte bun în clasament.

Astfel, Ciocâltea a obţinut încă o victorie rapidă, în runda a 5-a, asupra lui Voiculescu. Desfăşurarea partidei pare, la prima vedere, foarte simplă. Dar în spatele acestei aparente simplităţi se ascunde o tehnică foarte bine pusă la punct, necruţătoare faţă de micile greşeli ale adversarului. Iată cum s-au desfăşurat lucrurile:

A fost o apărare franceză obişnuită (**1. e4 e6 2. d4 d5 3. Cc3 Nb4 4. e5 Ce7 5. Nd2**) Aci, în locul mutării standard 5... c5, Voiculescu a ales un alt plan, care, de obicei se joacă în ordinea de mutări 5. a3 N:c3 6. b:c3 b6. El a jucat acum (**5... b6**) ceea ce, probabil, nu este la fel de bine. (A urmat **6. Cb5! N:d2 7. D:d2 Na6 8. Dc3!**) După această mutare foarte bună, Negrul este practic nevoit să schimbe la b5, renunţînd deci la ideea sa strategică, anume de a schimba nebunii de cîmpuri albe (**8... N:b5 9. N:b5+ c6 10. Nd3 Cd7 11. Dd2 0—0 12. f4 c5**) S-ar părea că nimic grav nu s-a întîmplat. Dar superioritatea de spaţiu în centru şi faptul că a păstrat nebunul de alb, permite lui Ciocâltea să desfăşoare un atac simplu, dar foarte precis şi eficace (**13. c3 f5 14. Cf3 c4 15. Nc2 b5 16. h3 Cg6**) Negrul nu realizează amploarea primejdiei. Poate că un plan mai bun ar fi fost Te8 urmat de Cf8 (**17. g4 Ch4 18. Df2 C:f3+ 19. D:f3 g6**) Deşi poziţia pare atît de simplă, ameninţările Albului sînt foarte tari. În spatele zidului de pioni piesele negre sînt reduse la pasivitate. (**20. h4 Tf7 21. h5 Cf8 22. 0—0—0**) De remarcat cît de tîrziu a efectuat Albul rocada — numai atunci cînd atacul său a ajuns în faza decisivă (**22... Tb8 23. Tdg1 Tbb7 24. Dh3!**) Concentrarea forţelor albe pe flancul regelui a atins punctul maxim. Se ameninţă tripla luare la f5, iar dacă Negrul joacă 24... Dc8, atunci întîi 25. h:g6 C:g6 şi apoi 26. g:f5. De aceea Voiculescu s-a decis să joace (**24... f:g4**) dar după (**25. T:g4**), în poziţia din diagramă, a cedat, deoarece nu mai există apărări suficiente împotriva multiplelor ameninţări, de exemplu 25... Tg7 26. h:g6 h:g6 (26... C:g6 27. N:g6 T:g6 28. T:g6+ h:g6 29. Dh8+ şi cîştigă dama) 27. N:g6!! C:g6 28. T:g6 şi cîştigă.

Un reviriment puternic a marcat I. Szabo, obţinînd două victorii consecutive, în rundele 5 şi 6, la Drimer şi Reicher. În prima dintre aceste partide, Drimer a încercat să cîştige şi a intrat într-o serie de complicaţii, bazate pe o periculoasă legare, care păreau să-i fie favorabile. E greu de spus unde a greşit, în orice caz Szabo s-a apărat şi în cele din urmă a obţinut un preţios punct. Iată cum s-a desfăşurat această interesantă partidă:

Drimer — Szabo — (Apărarea Siciliană) **1. e4 c5 2. Cf3 d6 3. d4 c:d4 4. C:d4 Cf6 5. Cc3 a6 6. Ng5 e6 7. Df3 Ne7 8. 0—0—0 Dc7 9. Ne2** (Mai bine direct Dg3. Locul nebunului este la d3) **9... Cc6 10. Dg3 Nd7 11. f4 h6 12. Nh4 0—0—0 13. De1 Rb8 14. Ng3 C:d4 15. T:d4 Nc6 16. Nf3 g5 17. f:g5 h:g5 18. e5** (Începutul unei interesante acţiuni, bazată pe legarea pe diagonala h2—b8) **18... N:f3 19. e:d6 N:d6 20. T:d6 T:d6 21. De5** (Poate mai bine simplu g:f3) **21... Thd8 22. D:f6** (Şi aici era de considerat g:f3) **22... N:g2 23. Td1 Re8 24. T:d6 T:d6 25. D:g5 Dd8 26. De5 Td4** (Negrul se strecoară prin terenul „minat") **27. De5+ Nc6 28. a4 Df6** şi pînă la urmă Negrul şi-a valorificat avantajul material.

★

Un sfîrşit amuzant (nu pentru Fischer însă) a avut partida sa cu Ungureanu din runda a 6-a. În poziţia din diagramă

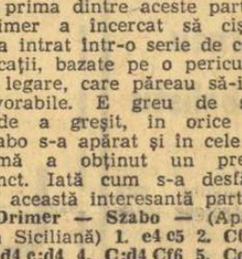

el a jucat neatent **15. c2—c3??** pentru ca să constate, cu surprindere probabil, că după **15... Cf6 e8!** calul său din d5 nu mai are retragere! Fischer a mai încercat **16. b4 e6 17. b:c5 d:c5 18. N:c5 e:d5 19. e5** (După 19. N:f8 N:f8 Albul n-are nici o şansă) **19... Ce7 20. e6 De7 21. N:e7 D:e7 22. N:d5 D:a3 23. e7 N:d5 24. e:f8D D:f8** după care a cedat.

S. SAMARIAN

CAMPIONATUL FEMININ

Conduce Margareta Teodorescu

Finala feminină se apropie de jumătate. O revenire puternică a marcat maestra internaţională Margareta Teodorescu, campioana ţării, aflată acum în fruntea clasamentului, înaintea Veturiei Simu care joacă şi ea foarte bine în acest turneu.

Iată rezultatele: Pogorevici — Simu 0—1, Apostolescu — Teodorescu 0—1, Chiţ — Bogdan 1—0, Crăciun — Miroslav, Baumstarck — Desmireanu, Nicolau — Makai şi Juncu — Gogîlea, remize (runda a VI-a), Baumstarck — Simu 1—0, Pogorevici — Juncu 0—1, Crăciun — Teodorescu, Miroslav — Teodorescu, Simu — Nicolau şi Bogdan — Apostolescu, remize (partide întrerupte).

După şase runde, conduce în clasament **Teodorescu** cu 5 p, urmată de **Simu** 4½ p, **Makai** şi **Baumstarck** 4 p, **Nicolau, Juncu** şi **Gogîlea** 3½ p.

PADELE-PAGAE

O EXPERIENŢĂ CARE NU TREBUIE REPETATĂ

Bilanţul recent încheiatului sezon de caiac-canoe invită insistent la evaluări lucide, la interpretări cît mai obiective — şi, aş adăuga — curajoase, **pentru ca măsurile ce se cer aplicate în sportul nostru să fie într-adevăr, cele mai eficiente.**

O anume particularitate a acestui sezon trebuie, cred, subliniată înaintea oricăror alte comentarii. Este vorba despre faptul că după finişul olimpic din Mexic a început — din păcate, NU AŞA CUM TREBUIA — pregătirea pentru ediţia 1972 a J.O. Existau, din capul locului, cîteva probleme de dificultate evidentă pentru federaţia de specialitate, pentru colegiul de antrenori, pentru toţi specialiştii caiacului şi canoei. În Mexic, de exemplu, au participat o serie de sportivi de vîrf, consacraţi pe plan mondial, dar care, teoretic, nu au multe şanse de a-şi menţine valoarea pînă la J.O. Ei trebuiau însă pregătiţi şi folosiţi la C.E. Totodată era necesar să se înceapă „rodajul" viitoarei echipe olimpice, să se realizeze măcar un început de omogenizare a lotului reprezentativ.

Ce ne spun, ACUM, rezultatele? **O parte din garnitura de bază** (Vernescu, Sciotnic, D. Ivanov, S. Covaliov) **a arătat că poate da şi în viitor un randament bun.** Îmbucurător este şi faptul că **generaţia mai tînără a confirmat progresele anterioare,** Iacob, Rujan Zafiu sau Simiocenco fiind gata să înlocuiască (unii au şi făcut-o) pe cîţiva dintre titularii echipei. În schimb, **o altă parte dintre sportivii fruntaşi** (H. Ivanov, Conţolenco, N. Terente, Coşniţă, Irimia, P. Maxim) **n-a obţinut rezultate pe măsura aşteptărilor.** MAI AU, SAU NU, VALOARE ŞI PERSPECTIVE ACEŞTI SPORTIVI? Foarte greu se poate da un răspuns exact acestei întrebări vitale pentru sportul nostru (mai ales pentru că nu am citat decît pe unii dintre sportivii fruntaşi cu rezultate modeste în acest sezon). Se poate, însă, aprecia că la această situaţie — şi implicit la obţinerea unor rezultate generale bune dar nu foarte bune — principala contribuţie negativă a avut-o renunţarea la unitatea de pregătire a lotului şi chiar a sportivilor fruntaşi din cluburi, împărţiţi nefiresc într-un sistem de grupe, fiecare cu o anume concepţie şi metodică. Aşa s-a făcut ca o grupă (DINAMO) să cucerească majoritatea locurilor fruntaşe la C.E., iar cealaltă (STEAUA) doar un loc 3 — deşi ambele grupe erau la începutul sezonului, pe plan numeric şi valoric, de forţe apropiate şi se sconta pe o contribuţie egală la un succes de prestigiu. Tot această împărţire pe grupe a înlocuit colaborarea dintre echipaje — în pregătire şi chiar în competiţie — cu o rivalitate greşit înţeleasă, cu o luptă directă, nu întotdeauna sportivă, existînd cazuri cînd un echipaj românesc a fost descalificat pentru că a ajutat în cursă un alt echipaj românesc care avea, de fapt, prima şansă la titlu! Nu mai insist asupra unei alte consecinţe: **din cauza amintită nu a fost posibil nici să se realizeze echipajele combinate de maximă valoare, în unele probe acceptîndu-se o reprezentare de GRUPE şi nu a LOTULUI.**

Iată numai cîteva din numeroasele argumente care atestă (dar cel mai bine ar face-o analiza individuală a componenţilor lotului!) nereuşita unei experienţe, care de la început prezenta riscul ca rezultatele scontate să fie obţinute numai de una din grupe şi anume de aceea care se fixase la cele mai bune criterii de pregătire. Mi se pare că trebuie să se înveţe din această nereuşită. Este nevoie ca metodica pregătirii să fie unitară şi să ne reamintim cu toţii că în această direcţie avem propria noastră experienţă, experienţa şcolii româneşti de caiac-canoe. Înţeleg prin aceasta nu limitarea căutărilor, înnoirile fireşti cerute de progresul general al sportului nostru în lume. Dar nu mi se par cîtuşi de puţin inspirate, ci dimpotrivă cu rezultate ce pot deveni extrem de neplăcute, experienţele făcute de dragul originalităţii sau pur şi simplu numai pentru a face altfel decît ceea ce stabilesc organele tehnice ale federaţiei. Poate că asupra unora dintre aceste probleme va trebui reluată discuţia.

Radu HUŢAN

REZULTATELE LA „B"

MASCULIN: Steagul roşu Braşov — Ştiinţa Mediaş 94—80 (46—36), Crişul Oradea — Ştiinţa Petroşani 88—65 (41—34), Medicina Timişoara — „U" Craiova 44—48 (21—21), Farul Constanţa — „U" Buc. 79—68 (33—29), Constructorul Iaşi — Academia militară 80—85 (41—44)!, Ştiinţa Sf. Gheorghe — Constructorul Arad 82—76 (51—36), ASA Bacău — IEFS II 76—63 (38—28), Progresul Buc. — Petrolul Ploieşti 88—54; FEMININ: Foresta Arad — Voinţa Tg. Mureş 42—60 (28—28), Rapid II — Olimpia Buc. 48—43 (29—20), „U" Bucureşti — Politehnica Braşov 47—52 (18—18), Sănătatea Satu Mare — Voinţa Oradea 75—54 (47—18).

LOTO—PRONOSPORT

După concursul suplimentar Pronosport din 12 noiembrie a.c., Administraţia de Stat Loto-Pronosport organizează la 26 noiembrie, un nou concurs suplimentar Pronosport. Dar iată programul concursului suplimentar „S. 2" din 26 noiembrie 1969: I: Benfica — Celtic Glasgow; II: Fiorentina — Dinamo Kiev; III: Feijenoord (Olanda) — Milan; IV: Ferencvaros — Leeds (Anglia); V: St. Etienne — Legia; VI: Real Madrid — Standard Liege (Belgia); VII: Galatasaray — Spartak Trnava; VIII: Steaua roşie Belgrad — Vorwaerts (R.D.G.); IX: Eidhoven (Olanda) — Roma; X: Dinamo Zagreb — Ol. Marseille; XI: Schalke 04 (R. F. a Germaniei). — Nörrkoping (Suedia); XII: Manchester City — Lierse (Belgia); XIII: Rangers Glasgow (Scoţia) — Gornik Zabrze (Polonia).

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA EXCEPŢIONALĂ LOTO DIN 18 NOIEMBRIE

FAZA I: EXTRAGEREA I: 11, 87, 18, 82, 59, 75, 46, 63, 80, 16, 42, 32; EXTRAGEREA a II-a: 61, 83, 19, 46, 45, 84, 89, 1, 6, 54, 25, 58; EXTRAGEREA a III-a: 28, 75, 21, 30, 84, 8, 24, 69, 9, 60, 82, 53.

FAZA a II-a: EXTRAGEREA a IV-a: 6, 33, 30, 81, 31, 44, 42, 61, 26, 76, 9, 78; EXTRAGEREA a V-a: 77, 71, 37, 79, 83, 40, 61, 7, 3, 80, 24, 64. Fond de premii: 1.317.730 lei.

Plata premiilor va începe în Capitală de la 2 decembrie pînă la 3 ianuarie 1970 inclusiv; în provincie de la 5 decembrie pînă la 3 ianuarie 1970 inclusiv.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 46 DIN 16 NOIEMBRIE

Cat. I: (13 rezultate) 7 premii 10% x 13.723 lei fiecare;

Categ. a II-a: (12 rezultate) 29,8 variante a 3.868 lei;

Categ. a III-a: (11 rezultate) 389 variante a 444 lei.

În faţa fileului

În cadrul campionatului diviziei A de volei s-au disputat pînă în prezent şase etape, la masculin şi cinci etape, la feminin. Iată configuraţia clasamentelor:

MASCULIN

1.	Rapid	6	6	0	18:1 12
2.	Steaua	6	6	0	18:2 12
3.	Dinamo	5	5	0	15:1 10
4.	Viitorul	6	4	2	14:8 10
5.	Politehnica Gl.	5	4	1	13:7 9
6.	Unirea Tricolor	6	2	4	8:12 8
7.	Petrolul	6	2	4	6:14 8
8.	Tractorul	5	2	3	10:13 7
9.	Polit. Tim.	6	1	5	8:17 7
10.	Universitatea	6	1	5	5:17 7
11.	Minerul	6	1	5	4:16 7
12.	Progresul	5	0	5	4:15 5

FEMININ

1.	Rapid	5	5	0	15:0 10
2-3.	Dinamo	4	4	0	12:1 8
2-3.	Penicilina	4	4	0	12:1 8
4.	Universitatea	5	3	2	11:8 8
5.	Medicina	5	3	2	9:9 8
6.	Ceahlăul	5	2	3	9:10 7
7.	C.S.M.	5	2	3	8:10 7
8.	I.E.F.S.	5	2	3	7:9 7
9.	Farul	5	2	3	7:11 7
10.	C.P.B.	5	1	4	5:12 6
11.	Progresul	5	1	4	3:12 6
12.	Voinţa	5	0	5	0:15 5

PENTRU 8 ORE DIN 24...

● Garnituri complete pentru pat sau studio

● Feţe de pernă de formate diferite

● Cearceafuri pentru plapumă sau pătură, cu nasturi sau plic

Modele şi culori diferite cu broderii şi aplicaţii